

ساختار شرکت‌های بزرگ چینی هم یک مشکل خاص دیگر است. به‌طور خاص، شرکت‌های دولتی یارانه‌های بسیار زیادی از دولت می‌گیرند

خود را داده‌اند، مطرح شده است. این تحولات مباحثی را در اروپا دربارهٔ نیاز به فرآیندی برای تأیید صلاحیت سرمایه‌گذاری خارجی برانگیخته است. در ایالات متحده، کمیته بررسی سرمایه‌گذاری خارجی در ایالات متحده (CFIUS)، یک هیئت میان‌سازمانی، صلاحیت سرمایه‌گذاری‌های خارجی را تأیید می‌کند. اروپا در این مورد هم، مانند خرید بدهی‌های عمومی، نه داده‌ای دارد و نه مقرراتی. در اصل، پیمان لیسبون به اتحادیه اروپا در زمینه سرمایه‌گذاری توانایی لازم را داده است، هرچند در عمل تنها هفت کشور عضو در مورد سرمایه‌گذاری خارجی قوانین کلی دارند. بنابراین، هوآوی که ظاهراً ارتباطاتی با ارتش آزادی‌بخش خلق دارد و از دستیابی به شبکه‌های مخابراتی در ایالات متحده منع شده است، در بسیاری از کشورهای اروپایی راه‌گریز قابل توجهی به دست آورده است. این شرکت تلاش کرد پیش از بازی‌های المپیک ۲۰۱۲ یک شبکه تلفن همراه برای متروی لندن اهدا کند که در نهایت توسط شریک بریتانیایی آن به دلیل «کمبود وقت» کنار گذاشته شد. هوآوی در ایتالیا، در حال ساخت یک شبکه سراسری با

از منابع طبیعی) دریافت نمی‌کردند، به زیان‌دهی می‌افتادند. در پاسخ به این عمل، اروپا جدیداً اولین مورد از تصمیم‌های ضد یارانه‌های خود را در برابر چین، با هدف قرار دادن مدل پرداخت یارانه توسط دولت چین را به اجرا گذاشته است. این مشکل با عدم شفافیت شرکت‌های چینی سرمایه‌گذار در اروپا مضاعف می‌شود. چین ساختار سازمانی تیره شرکت‌های خود را در داخل کشور حفظ کرده است، اما زمانی که این شرکت‌ها به خارج از کشور حرکت می‌کنند، مورد پرسش قرار می‌گیرند. به‌طور خاص، تصور می‌شود که برخی از به اصطلاح شرکت‌های خصوصی توسط دولت کنترل می‌شوند. به‌عنوان مثال، به‌طور رسمی گفته می‌شود که سهام هوآوی به ۱۵۰ نفر از کارکنان آن تعلق دارد، اما روزنامه‌های بریتانیایی ادعا کرده‌اند که یک ساختار سایه [جمع ناشناس] در داخل شرکت وجود دارد. همچنین سؤالاتی در مورد اینکه تأمین‌کننده مالی و اصلی شرکت‌های کوچک چینی که پیشنهاد خرید دارکا شرکت فیر نوری هلندی به دو برابر ارزش آن در بازار و ۲۰ درصد بیشتر از نزدیکترین رقیب اروپایی

میلیارد دلار وام گرفته‌اند. این معامله یک معامله نمادین است زیرا همین اواخر اتحادیه اروپا با یک پیشنهاد سازنده کمک به بخش انرژی‌های جایگزین چین، به ویژه باد و انرژی خورشیدی را برای تشویق کاهش تولید گازهای گلخانه‌ای، تصویب کرد. ساختار شرکت‌های بزرگ چینی هم یک مشکل خاص دیگر است. به‌طور خاص، شرکت‌های دولتی یارانه‌های بسیار زیادی از دولت می‌گیرند و در نتیجه می‌تواند به‌طور ناعادلانه‌ای با شرکت‌های اروپایی رقابت کنند، هر چند سازمان تجارت جهانی (WTO) به تازگی حکم داد که شرکت‌های دولتی چینی و بانک‌های مالی دولتی «نهادهای عمومی» نیستند. بانک‌های چینی از سال ۱۹۹۸ تاکنون کمک‌های بزرگ و دائمی از دولت، به مراتب فراتر از اقدامات اضطراری اخیر آمریکا یا اروپا، دریافت کرده‌اند. با توجه به یک تحقیق بحث‌برانگیز چینی که اخیراً انجام شده است، شرکت‌ها و دارایی‌های دولتی چین از سال ۲۰۰۱ بدین‌سو اگر یارانه مستقیم و مخفی (به عنوان مثال، هزینه‌های واقعی برای استفاده از زمین و قیمت‌گذاری ناچیز استفاده